

בבית המשפט העליון

ע"פ 6423/11

לפני: כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט י' עמית

המערער: דהן אלי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי חיפה מיום
19.07.2011 בתיק פ 040680-12-09 שניתן על ידי כבוד
השופטת סלע

תאריך הישיבה: י"ב בתמוז התשע"ב (2.7.2012)

בשם המערער: עו"ד דוד בוחבוט
בשם המשיבה: עו"ד נעימה חנאווי
בשם שירות המבחן: מר יוסי פולק

פסק דין

השופט י' עמית:

1. המערער יחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה פרצו בשעות הלילה לדירתה של אשה מבוגרת (להלן: המתלוננת), לאחר תכנון מראש ולאחר שהצטיידו במכשירי פריצה. כאשר נכנס המערער לחדר השינה בו ישנה המתלוננת, כשהוא עוטה על ראשו שקית ניילון כדי למנוע את זיהויו, התעוררה המתלוננת והמערער הורה לה לשתוק ואיים עליה כי אם תרעיש יפגעו בה ויהרגוה. לאחר מכן נכנס השותף השני לחדר, כשגם הוא עוטה מסיכה על פניו ואוחז בידו פלייר, והשניים ערכו חיפוש בחדר השינה ובדירה, נטלו סכום של 200 ₪ מהמתלוננת, וגנבו רכוש ופריטים שונים מהדירה. במהלך החיפוש בדירה איימו השניים על המתלוננת, הורו לה לשבת על המיטה מבלי לזוז ואסרו עליה לצאת לשירותים על מנת לעשות את צרכיה. כאשר המתלוננת נמלטה מהדירה, רדפו השניים אחריה, איימו עליה בחדר המדרגות, הורו לה לשתוק ונמלטו מהמקום. בגין מעשים אלה, הורשע המערער על פי הודאתו בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה וסחיטה באיומים – עבירות לפי סעיפים 406(ב) + 383 + 29 + 428 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. בית משפט קמא השית על המערער, בין היתר, מאסר בפועל של 42 חודשים והופעל כנגדו במצטבר מאסר על תנאי של 10 חודשים שהיה תלוי ועומד כנגדו, כך שסך הכל נדון המערער ל-52 חודשי מאסר בפועל.

3. כנגד גזר הדין נסב הערעור שבפנינו. בא כוח המערער ביקש להקל בעונשו של המערער, המכור לסמים מזה שנים רבות, ועמד על נסיבותיו האישיות ושיקולי השיקום של המערער, בגינם יש לטענתו להפחית מעונשו.

4. אומר בקצרה, כי לא מצאנו ממש בערעור. למערער עבר פלילי נכבד עד מאוד המשתרע על פני שנים רבות, וכולל כ-35 עבירות רכוש, רובן עבירות התפרצות וגניבה, בגין ריצה המערער בעבר עונשי מאסר בפועל. שירות המבחן לא בא בהמלצה על המערער, וכפי שעולה מהתסקיר המעודכן שהונח בפנינו, לא ניתן להפנותו כיום לטיפול במסגרת פרויקט גמילה מסמים ועניין שילובו בטיפול ייבחן בהמשך.

אין צורך להכביר מילים על הטראומה שנגרמה למתלוננת, ועל כך שעבירת ההתפרצות מערערת את הביטחון האישי של הציבור וטמון בה פוטנציאל להתפתחות אלימה (ראו, לדוגמה, ע"פ 3297/10 וולקוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 24.5.2012)). המערער ביצע את העבירה כשתלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי של 10 חודשים ודומה כי לא שנה, לא למד ולא הפנים את לקחו והוא חוזר על מעלליו פעם אחר פעם. במצב דברים זה, אין מנוס אלא להרחיק את המערער לתקופה ארוכה מהציבור, על מנת להגן על הציבור מפני פגיעתו הרעה.

בשולי הדברים אציין בכל זאת כי המערער הביע מוטיבציה – ולו מילולית – לחזור ולהשתלב בטיפול גמילה מסמים, שלא צלח בעבר. אנו מקווים כי אכן יאזור כוחות לכך לתועלתו-שלו ולתועלת הציבור.

אשר על כן, אנו דוחים את הערעור.

ניתן היום, י"ב בתמוז התשע"ב (2.7.2012).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט